

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קס"ט ע"ב

פרשת שלח לך

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קס"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

טָלָא (בקדמיתא) וְיִתְעַבֵּר מַנִּיָּה כָּל זִוְהָמָא, וְלִבְתֵּר יִתְעַבֵּיד כְּחִמְיָא דָּא, וּמַנִּיָּה יִתְעַבֵּיד גּוּפָא בְּרִיָּה חֲדָתָא, כֶּךָ הָכָא.

תרגום לעברית

אמר לו, אי חסיד קדוש, ודאי אם לא נסתם ממנו כל מראה העולם הזה ולא נאבד ממנו הכל, לא יהיה לו מראה וחלק של העולם ההוא. עולם זה הוא בהפוך מאותו עולם שאנו בו, שבזמן תחית המתים אפלו כחוט השערה לא יהיה ממעשה העולם הזה, שהכל נאבד בהתחלה (הטל יבטל אותו וישים אותו) באותו הטל (בהתחלה), ויעבר ממנו כל זהמה, ואחר כך יעשה כחמץ זה, וממנו יעשה הגוף בריה חדשה, כך כאן.

טקסט הזוהר

אמר ליה רבי שמעון, ודאי ידענא דאתון מלובשין תמן, בלבוש יקר, דגופא דכיא קדישא. אי הוה בגוונא דא בהאי עלמא, בר נש דאתחזי בההוא גופא, בגוונא דאתון קיימין בההוא עלמא.

אמר לו רבי שמעון, ודאי ידעתי שאתם מלכשים שם בלבוש נכבד של גוף וך קדוש.
האם היה כמו זה בעולם הזה, אדם שנראה באותו גוף כמו שאתם עומדים באותו
עולם?

טקסט הזהר

אמר ליה, מלה דא שאילו קמי רב מתיבתא, תרין עולימין דאתלבשו ביננא, פתר
דסבלו צערא על חובא, דלא אתחזי לגלאה, ושאילו דא קמי רב מתיבתא. ואיהו אמר,
דהא הוה בהאי עלמא הכי. מנלן. דכתיב, (אסתר ה) ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר
מלכות, אתלבשת ברהוה דיוקנא דההוא עלמא. מלכות: דא רוחא דקודשא, דהא
מלכות שמיא, נשיב רוחא, מההוא רוחא דאורא דההוא עלמא, ואתלבשא ביה אסתר.

תרגום לעברית

אמר לו, דבר זה שאילו לפני ראש הישיבה, שני עלמים שהתלבשו בינינו אחר שסבלו
צער על חטא שלא נתן לגלות, ושאילו זה לפני ראש הישיבה, והוא אמר שזה היה כן
בעולם הזה. מנין לנו? שכתוב (אסתר ה) ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות,
התלבשה באותה דמות של העולם ההוא. מלכות - זו רוח הקדש, שהרי מלכות
השמים נושבת רוח מאותה רוח האור של אותו עולם, ובה התלבשה אסתר.

טקסט הזהר

וכד עאלת קמי מלכא אחשורוש, וחמא ההוא לבושא דנהורא, דיוקנא אדמי למלאך
אלהים. פרחא מניה נשמטא לפום שעטא. מרדכי אוף הכי, דכתיב (אסתר ח) ומרדכי
יצא מלפני המלך בלבוש מלכות. לבוש מלכות, ודאי, דיוקנא דההוא עלמא. ועל דא
כתיב, (אסתר ט) כי נפל פחד מרדכי עליהם. פחד מרדכי, ולא פחד אחשורוש. אמר
רבי שמעון, כמה מתיקין אינון מלין, זכאה חולקי, והא ידענא דצדיקיא (ס"א בהאי)
בההוא עלמא, מתלבשן בלבושא דאקרי לבוש מלכות, והכי הוא ודאי.

וּכְשֶׁנִּכְנְסָה לְפָנַי הַמֶּלֶךְ אַחֲשֹׁרוֹשׁ וְרָאָה אוֹתוֹ לְבוּשׁ שֶׁל אֹר, דְּמוּתָהּ נִדְמָתָה לְמֶלֶךְ אֱלֹהִים, וּפָרְחָה מִמָּנוּ נִשְׁמָתוֹ לְפִי שָׁעָה. מְרִדְכִי גַם כֹּה, שְׁכָתוֹב (שם ה) וּמְרִדְכִי יֵצֵא מִלְּפָנַי הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת. לְבוּשׁ מַלְכוּת וְדָאִי, דְּמוּת שֶׁל אוֹתוֹ עוֹלָם. וְעַל זֶה כָּתוּב (שם ט) כִּי נָפַל פֶּחַד מְרִדְכִי עָלֵיהֶם. פֶּחַד מְרִדְכִי, וְלֹא פֶּחַד אַחֲשֹׁרוֹשׁ. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּמָּה מְתוּקִים דְּבָרִים אֵלּוּ. אֲשֶׁרִי חֲלָקִי. וְהִרִי יִדְעָתִי שְׁצַדִּיקִים (בזה) בְּאוֹתוֹ עוֹלָם מִתְּלַבְּשִׁים בְּלְבוּשׁ שֶׁנִּקְרָא לְבוּשׁ מַלְכוּת, וְכֹה הוּא וְדָאִי.

טקסט הזהור

אָמַר לִיָּה, אֲוִירָא דְגֵן עֵדֶן, נָשִׁיבוּ דְרוּחַ קוּדְשָׁא אֵינּוּן, וּמִתְּלַבְּשֵׁן בֵּיהּ צְדִיקָיָא, כְּגוֹנוֹנָא דִּהּוּוּ בְּהָאִי עֲלֵמָא. וּלְבַתֵּר, רוּחַ קוּדְשָׁא שָׁרָאֵת, עַל רִישָׁא דְכָל חַד וְחַד. וְאַתְעֵטֵר וְאַתְעִבִּידָא לִיָּה עֲטָרָא. וְכֹה הָוָה לְמְרִדְכִי, דְּכָתִיב בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת, דִּיּוֹקְנָא דִּהּוּא עֲלֵמָא. וּלְבַתֵּר וְעֵטֶרֶת זָהָב גְּדוּלָּה, דָּא עֲטָרֶת, דְּשָׁרִיֵּאת עַל רִישִׁיהוּן דְּצְדִיקָיָא בְּהּהוּא עֲלֵמָא. כֹּד קִבִּילוּ יִשְׂרָאֵל אוֹרִיִּיתָא, כְּגוֹנוֹנָא דָּא הָוָה לְהוֹן. עַד דְּחִבּוּ, דְּכָתִיב בְּהוּ, (שמות לג) וַיִּתְּנֻצֵּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדָתָם מִהָר חוֹרֵב. אֶתִּפְשָׁטוּ מִהּהוּא לְבוּשָׁא.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ, אֲוִיר גֵּן עֵדֶן, נָשִׁיבֵת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ הֵם, וּבוֹ מִתְּלַבְּשִׁים הַצְּדִיקִים כְּמוֹ שֶׁהָיוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְאַחֵר כֹּה רוּחַ הַקֹּדֶשׁ שׁוֹרָה עַל רֹאשׁ כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וּמִתְעֵטֵר וְנִעֲשִׂית לוֹ עֲטָרָה. וְכֹה הָיָה לְמְרִדְכִי, שְׁכָתוֹב (שם ח) בְּלְבוּשׁ מַלְכוּת, דְּמוּת אוֹתוֹ הָעוֹלָם. אַחֵר כֹּה וְעֵטֶרֶת זָהָב גְּדוּלָּה - זֶה עֲטָרֶת שְׁשׁוּרָה עַל רֹאשֵׁי הַצְּדִיקִים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. כְּשֶׁקִּבְּלוּ יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה, כְּמוֹ זֶה הָיָה לָהֶם עַד שְׁחַטָּאוּ, שְׁכָתוֹב בָּהֶם (שמות לג) וַיִּתְּנֻצֵּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֲדָתָם מִהָר חוֹרֵב. הִתְפַּשְׁטוּ מֵאוֹתוֹ לְבוּשׁ.

וכן כתיב ביהושע כהנא רבא, (זכריה ג) הסירו הבגדים הצואים מעליו. וכתוב וילבישוהו בגדים, אליו לבושין דההוא עלמא. מהכא מלין קדמאין. ומהכא, דכל זמנא דיגופא דהאי עלמא קיימא בקברא בקיומא, לא אתלבש רוחא בלבושא דההוא עלמא. דכתיב ויסירו הבגדים הצואים מעליו בקדמיתא. ולבתר וילבישוהו בגדים. ומלאך יי עומד, מהו עומד. אלא דא היא עטרא, דאקרי מלאך יי, דקיימא על רישיהון דצדיקייא ודא איהו עומד. עומד על רישא לעילא. לבתר דאתלבשן ביהאי לבושא דיקר.

תרגום לעברית

וכן כתוב ביהושע כהן גדול, (זכריה ג) הסירו הבגדים הצואים מעליו. וכתוב וילבישוהו בגדים, אלו לבושי העולם ההוא. מכאן דברים ראשונים. ומכאן, שכל זמן שגוף העולם הזה קיים בקבר בקיומו, לא מתלבש רוח בלבוש אותו עולם, שכתוב ויסירו הבגדים הצואים מעליו - בהתחלה, ואחר כך - וילבישוהו בגדים. ומלאך ה' עומד. מה זה עומד? אלא זוהי עטרה שנקראת מלאך ה', שעומדת על ראשי הצדיקים. וזהו עומד, עומד על הראש למעלה לאחר שמתלבשים בלבוש כבוד זה.

טקסט הזוהר

תריין גופין כחדא, לא יכלין למיקם, כל זמנא דהאי קיים, רוחא לא מקבלא אחרא. אתערב דא, הא אחרא זמינא מיד, ודאי, דא נפיק, ודא עאל. כגוונא דיצר טוב ויצר רע. ביהאי עלמא. לא בעי קודשא בריה הוא דתרווייהו יקומון כחדא.

תרגום לעברית

שני גופים כאחד לא יכולים לעמד. כל זמן שזה קיים, הרוח לא מקבלת אחר. העבר זה, הרי אחר מזמן מיד ודאי. זה יוצא וזה נכנס. כמו שיצר טוב ויצר בעולם הזה לא רוצה הקדוש ברוך הוא ששניהם יעמדו כאחד.

אמר ליה, תוהנא על מה דכתיב, (זכריה ג) והשטן עומד על ימינו לשטנו. וכי יהושע בן יהוצדק כהן, שאר בני עלמא על אחת כמה וכמה. אמר ליה, חסידא קדישא, כמה טמירין סתימין מלין אלין, (אמר ליה) אף על גב דחבריא ידעין במלין דההוא עלמא, לא יכלין למנדע ברזין אלין.

תרגום לעברית

אמר לו, תהינו על מה שכתוב, והשטן עומד על ימינו לשטנו. וכי יהושע בן יהוצדק כהן, שאר בני העולם על אחת כמה וכמה. אמר לו, חסיד קדוש, כמה טמירים נסתרים הדברים הללו. (אמר לו) אף על גב שהחברים יודעים בדברי אותו עולם, לא יכולים לדעת בסודות הללו.

טקסט הזוהר

אמר ליה, כיון דבר נש בההוא עלמא, מה תועלתא אית לההוא שטן לאסטאח ליה, ולא די ליה דאפיק נשמתיה מניה, וקטיל ליה. אמר ליה אי חסידא קדישא, זכאה חולקה. תא חזי תיאובתא דשטן לא הוה, אלא בגין דלא יתלבש ההוא זכאה בלבושא דכיא קדישא, דכיון דחזי ההוא שטן, דלבושא די ליה אתדחיא, ולא אתחשיב, על דא אסטי ליה. מאי טעמא. בגין דאי אתלבש בההוא לבוש יקר, מיד לבושא דזוהמא, ועבידתא דההוא שטן, יתבטל ויעבר מעלמא, ולא ניחא ליה לשטן.

תרגום לעברית

אמר לו, כיון שבן אדם באותו עולם, מה תועלת יש לאותו שטן להשטינו? ולא די לו שהוציא נשמתו ממנו והרג אותו?! אמר לו, אי חסיד קדוש, אשרי חלקה. בא וראה, תאות השטן לא היתה, אלא כדי שלא יתלבש אותו צדיק בלבוש זה קדוש, שפיון

שְׂרֹאָה אוֹתוֹ שֶׁטֶן שֶׁלְבוּשׁוֹ נִדְחָה וְלֹא נִחָשׁב, עַל כֵּן מִסָּטָה אוֹתוֹ. מָה הַטָּעַם? מִשּׁוּם
שֶׁאִם יִתְלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ נִכְבָּד, מִיָּד לְבוּשׁ הַזֶּהֱמָה וּמַעֲשֵׂה אוֹתוֹ שֶׁטֶן יִתְפַּטֵּל וַיַּעֲבֹר
מִהָעוֹלָם, וְלֹא נוֹחַ לוֹ לִשְׁטֵן.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ע ע"א) ◆

טקסט הזוהר

וְתוֹ, דְּבִכָּל זְמַנָּא דְלֹא אֶתְלַבֵּשׁ, פִּקְדָא רוּחָא לְהֵהוּא גּוּפָא דְזוּהֶמָא דִּילֵיהּ, וְנִיחָא לֵיהּ
לִשְׁטֵן. וְכִינּוֹן דְּאֶתְלַבֵּשׁ

תרגום לעברית

וְעוֹד, שֶׁכָּכֵל זְמַן שֶׁלֹּא הִתְלַבֵּשׁ, פּוֹקֶדֶת הָרוּחַ לְאוֹתוֹ הַגּוּף שֶׁהַזֶּהֱמָה שָׁלוֹ, וְנוֹחַ לוֹ
לִשְׁטֵן. וְכִינּוֹן שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בְּאוֹתוֹ לְבוּשׁ נִכְבָּד, הָרִי הִתְפַּטְּלוּ גּוּנֵי יֵצֶר הָרַע וְהַגּוּף שָׁלוֹ, וְאֵין
לוֹ זְכָרוֹן עֲמוֹ לְעוֹלָמִים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.